

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z, împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor, prin Decizia de impunere nr. Z emisa în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor fiind înregistrată sub nr. Z și repartizată Activității de Inspecție Fiscală Bihor pentru întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- consideră că prin raportul de inspecție fiscală nr. Z și decizia de impunere nr. Z, organul fiscal a compensat nelegal suma de Z lei din TVA ce urma să fie rambursată, aplicând eronat legislația în vigoare și interpretând greșit prevederile legii la constatările fiscale privind pct. 2

„regulile de livrare/ prestare către sine” pe baza art. 128 alin.(4) din Codul fiscal, precum și pct. 3 „ajustat TVA aferent serviciilor neutilizate”, pe baza art. 148 lit. c) din Codul fiscal;

- menționează că bunurile din Anexa 2 „cheltuieli cu materialele consumabile” fac parte din Contul 602 și nu sunt bunuri menționate pentru serviciile utilizate, bunuri de natura stocurilor și activelor corporale fixe, nu produc venituri și nu au o durată normală de funcționare egală sau mai mare de 5 ani;

- precizează că materialele consumabile nu fac obiectul ajustării prevăzute în art. 148 lit. c) din Codul fiscal, precum și art. 149 din Codul fiscal, motiv pentru care constatările organelor de control privind refuzarea rambursării TVA în sumă de Z lei sunt neîntemeiate și nelegale.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea actelor și constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z și Decizia de impunere nr. Z ca nelegale și netemeinice, fiind întocmite prin încălcarea prevederilor legale.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele:

În perioada verificată (.....2009 –2010) SC "X" SRL a realizat achiziții de bunuri și servicii cu cota standard de 19 %, taxa pe valoarea adăugată deductibilă fiind aferentă achizițiilor de bunuri și servicii necesare activității societății, inclusiv de natura mijloacelor de capital.

Prin adresa nr. Z, Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z a comunicat Activității de Inspecție Fiscală că societatea are activitatea suspendată, iar începând cu data de Z codul de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu.

În urma verificării efectuate în vederea soluționării deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a aplicat regulile privind livrare/ prestare către sine și nu a ajustat taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital.

În baza celor constatate, organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea taxei pe valoarea adăugată dedusă în perioada 2009, stabilind că societatea datorează o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z nr. Z, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Bihor sub nr. Z și are codul unic de înregistrare Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei calculată de organele de inspecție fiscală, în condițiile în care societatea nu a procedat la ajustarea taxei pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor și bunurilor neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere, activitatea societății fiind suspendată, iar codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat din oficiu.

În fapt, societatea înființată în 2009 are activitatea suspendată și codul de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu începând cu data de2010, aceasta neaplicând regulile privind livrarea/ prestarea către sine și nici nu a ajustat taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 148 lit. c) și art. 149 alin. (7) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"Art. 148. Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital.

În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

[...]

c) persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere.

Art. 149. Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital.

[...]

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.",

coroborate cu dispozițiile pct. 53 alin.(1), (6) și (7) și pct. 54 alin.(14) din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, care menționează:

“53 - (1) Potrivit prevederilor art. 148 din Codul fiscal, se ajustează numai taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor și bunurilor mobile care nu sunt considerate bunuri de capital, astfel cum sunt definite la art. 149 alin.(1) din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situația în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la art. 128 alin.(4) sau art. 129 alin.(4) din Codul fiscal.

(6) [...] Ajustarea dreptului de deducere se efectuează și pentru bunurile mobile aflate în stoc, în situația în care persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere și nu se aplică prevederile referitoare la livrările către sine. Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial.

(7) În cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor inactivi conform art. 11 din Codul fiscal, precum și al persoanelor în inactivitate temporară, înscrisă în Registrul Comerțului, a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de către organele fiscale competente, conform art. 153 alin.(9) din Codul fiscal, se consideră că activele corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, care nu sunt amortizate integral, sunt alocate pe perioada de inactivitate unei activități fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 148 lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. [...]

54 – (14) În sensul art. 149 alin.(7) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustării este mai mică de 1.000 lei.”

Potrivit prevederilor legale citate, întrucât societatea avea activitatea suspendată, iar codul de înregistrare în scopuri de TVA fiind anulat din oficiu începând cu data de2010, aceasta avea obligația de a proceda la ajustarea taxei pe valoarea adăugată dedusă inițial în perioada 2009, aferentă bunurilor, serviciilor și activelor corporale fixe, altele decât cele considerate bunuri de capital, la momentul pierderii dreptului de deducere.

Referitor la invocările din contestație că bunurile pentru care organele de control au ajustat taxa pe valoarea adăugată sunt materiale consumabile și nu fac obiectul ajustării, neavând durata normală de funcționare mai mare de 1 an, precizăm că nu se justifică deoarece cu ocazia controlului a fost ajustată numai taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în vederea funcționării, însă activitatea societății a fost suspendată și aceasta nu a realizat nici un fel de venituri, în timp ce pentru bunurile de natura celor

de capital (Z laptop-uri și Z sistem de supraveghere) taxa dedusă în sumă de Z lei nu a fost ajustată, suma rezultată fiind mai mică de Z lei pentru fiecare dintre aceste mijloace fixe.

Pe cale de consecință, organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de Z lei reprezentând taxa ajustată, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulate de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

